

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke har undersøgt, hvor meget ministerchaufføren får i løn, eller hvor store udgifterne til at holde ministerbilen er. Men jeg er sikker på, at hvis man var privat og måske havde en billigere bil end den, ministeren kører i i dag, kunne man overveje at give et tilbud, der lå lige omkring grænsen på de 250.000 kr., og så havde ministeren pligt til at betragte, hvor meget det egentlig kostede med den større bil, han kører i i dag, og den løn, han giver sin chauffør i dag.

Det er ikke, fordi jeg vil opfordre ministeren til at foretage den slags beregninger, men for at vise, hvad det er for et bureaukrati, man sætter i gang. Hvis Venstre også mener, vi skal have det her på statsområdet, må vi jo vente og se. Det kan der komme megen morskab ud af, men der kommer altså også en del usikkerhed hos de ansatte og temmelig meget bureaukrati.

Politikerne i kommunerne kommer til at skulle beskæftige sig med den slags forslag i stedet for at se på, hvad de bedst kan gøre for borgerne, og jeg forstår simpelt hen stadig ikke, hvor visionen er hos Venstre med hensyn til at tage hensyn til borgerne i stedet for at tage hensyn til systemer og bureaukrati.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Hvis der ikke kan komme eksempler på noget mere udviklet bureaukrati end dem, der er nævnt her, er jeg i hvert fald ikke bange for, at det skal tage pippet fra nogen, og det er altså ikke statens opgaver, det drejer sig om i dette lovforslag; det er kommunernes.

Jeg kan altså kun gentage, at Venstre støtter forslaget og er sikker på, at det vil give anledning til nytænkning, at vi får fantasi ind i billedet, og at vi giver folk lyst til at byde på kommunale opgaver og komme med nogle forslag, som vil give anledning til, at man i kommunerne siger: Kunne vi egentlig gøre det her bedre? Det vil kun være til gavn for samfundet som helhed.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til næste ordfører: Hr. Arne Toft.

Arne Toft (S):

Indledningsvis vil jeg slå fast, at Socialdemokratiet ligesom både KL og Aamtsrådsforeningen

m.fl. tager kraftig afstand fra den del af lovforslaget, der omhandler udfordringsretten.

Regeringen vil f.eks. lovfæste privates ret til at udfordre amter og kommuner, hvis de mener, at de kan løse en opgave bedre og billigere, så lovforslaget må jo være udtænkt, før Finansministeriets forenklingssenhed så dagens lys. Socialdemokratiet har ikke noget imod en sund konkurrence om, hvem der på visse områder skal udføre det offentlige opgaver, men lovforslaget er bureaukratisk og fuldstændig umuligt at føre ud i livet. Hvordan skulle nogen på forhånd vide, hvilken opgave til hvilket serviceniveau de skal byde på, hvis opgaven ikke har været defineret i udbud? Mere konkurrence kan fås smartere, enklere og med mindre bureaukrati. Frivilligheden er stadig en god og fremkommelig vej, og Socialdemokratiet mener helt grundlæggende, at udfordringsretten er et indgreb i kommunernes og amternes selvstyre.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det administrative merarbejde, som er forbundet med udfordringsretten, vil blive opvejet af de økonomiske fordele, amterne og kommunerne får gennem markedsafprøvning. Det tror vi ikke på, og det gør amterne og kommunerne heller ikke. Vi mener, det bygger på et forældet syn på kommunernes og amternes effektivitetsniveau. Kommunerne og amterne har al mulig tilskyndelse til at tænke sig om en ekstra gang, og mange steder er de allerede i dag nået meget langt med markedsafprøvning af tilbud og andre tiltag til effektivisering.

Resultatet af forslaget bliver, at højtuddannet personale, som i forvejen har nok at se til, skal til at bruge tid på overflødig sagsbehandling af de indkomne tilbud, og derfor kan vi ikke forstå, hvorfor regeringen vil påtvinge kommunerne og amterne dette merarbejde. Det går da imod alle regeringens tiltag om en slankere offentlig sektor.

Det store bedrag i dette forslag som i så mange andre af regeringens lovforslag er lovforslagets baggrund og hovedformål, og jeg citerer:

»Det drejer sig om forslag, der skal give borgerne mulighed for frit valg, forslag om styrkelse af indsatsen på sygehusene, af omsorgen for de ældre og hjælpen til de svageste mv.«

Hvorfor skal sygehusene, de ældre og de svageste blandes ind i de privates udfordringsret? Udfordringsretten handler kun om frit valg til private firmaer, alt andet ville være at stikke folk blå i øjnene. Udfordringsretten bliver efter Socialdemokratiets mening et eldorado for nyop-